

Arrest

nr. 326 114 van 5 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend als wettelijk vertegenwoordiger van X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, *loco* advocaat E. VERSTRAETEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 8 november 2023 als niet-begeleide minderjarige en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 9 november 2023.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 23 februari 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 16 september 2024.

1.3. Op 20 november 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd aangetekend verzonden op 29 november 2024.

Verzoeker werd meerderjarig op (...) december 2024.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit de stad Jilib in het gelijknamige district van de provincie Middle Jubba. U woonde daar met uw ouders, uw drie broers en uw vier zussen. Uw vader raakte ongeveer zes jaar geleden om onbekende redenen vermist. Ongeveer twee jaar voor uw vertrek raakte ook uw oudere broer vermist.

U ging naar de koranschool, waar er werd gepreekt en les gegeven over jihad. Uw moeder zei u dat u niet naar deze uitleg moest luisteren. U bleef naar de koranschool gaan en op een avond werd u tegengehouden door een auto. U was onderweg naar huis samen met nog twee jongens en jullie werden geblinddoekt en meegenomen. U werd naar een kamp buiten de stad gebracht waar u werd vastgehouden. Er werd gepreekt over jihad. Andere jongens beledigden en sloegen u omdat u zei dat u weigerde om mee te werken. U werd verplicht om voor hen te werken en toen u lijken moest aankleden werd het u te veel en gaf u over. U werd door een bewaker geslagen en raakte bewusteloos. U werd wakker in een andere ruimte en werd er mishandeld en gemarteld. Toen u naar het toilet mocht gaan probeerde u te ontsnappen, maar het mislukte en u werd opnieuw opgesloten. U werd met een mes in de schouder gestoken en raakte bewusteloos. Er werden nog twee jongens bij u opgesloten. Die avond werd het kamp aangevallen en werd er geschoten. U zag uw kans en liep weg met de andere twee jongens. U liep naar uw huis en uw moeder liet u binnen. Ze verborg u bij een klant aan wie ze melk verkocht, waar u zeven dagen verbleef. Alshabaab kwamen meermaals bij uw moeder langs om u te zoeken. Uw moeder regelde uw vertrek en u verliet het land op 18 mei 2023.

U reisde via Ethiopië en Soedan naar Libië, waar u door een smokkelaar werd vastgehouden en geslagen omdat u moest betalen en geen geld had. Na vier maanden kon u Libië verlaten en reisde u naar Europa. U kwam aan in België op 8 november 2023 en diende de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in.

Indien u naar Somalië zou moeten terugkeren vreest u vermoord te worden door de problemen die u had met Alshabaab.

U had in België contact met de halfbroer van uw vader en u vroeg hem om u te helpen om contact te herstellen met uw familie in Somalië.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een medisch attest, een attest van de psycholoog en een document van het Rode Kruis. Op 20 september 2024 ontving het CGVS via uw advocaat nog enkele opmerkingen bij het verslag van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Voorreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

U verklaarde dat u kampt met psychische problemen en dat u moeite heeft om mensen te vertrouwen. U bent vaak boos en kan dan moeilijk uw agressie onder controle houden (CGVS, p. 11). U bent hiervoor in behandeling en legde een attest van Solentra neer om dit te staven. In dit attest wordt benadrukt dat u psychische problemen heeft ingevolge traumatische ervaringen die u in het verleden heeft meegemaakt. Evenwel kan uit dit attest niet worden afgeleid dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van uw asielprocedure. Uw voogd bracht het CGVS voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud nog op de hoogte van enkele psychologische moeilijkheden die u ondervindt en hoe daarmee kan worden omgegaan (zie mail in uw administratief dossier). Behalve het attest van Solentra ontving het CGVS echter geen andere documenten aangaande uw psychologische toestand. Er kan dan ook niet worden geconcludeerd dat er sprake is van een medisch-psychische aandoening die een normale deelname aan de procedure zou verhinderen. Bovendien werd tijdens het persoonlijk onderhoud rekening gehouden met uw psychische gezondheid. Er werden meerdere pauzes gegeven, er werd meermaals gepolst naar uw welzijn en het persoonlijk onderhoud is rustig verlopen (CGVS, p. 3, p. 7, p. 9-10, p. 14).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven.

U verklaarde dat u op een avond werd tegengehouden door onbekende mannen. Ze blinddoekten u en namen u mee naar een kamp waar ze u mishandelden en probeerden te brainwashen (CGVS, p. 9). Om te beginnen blijkt een gedwongen rekrutering in de strikte zin in het algemeen een eerder ongewoon fenomeen te zijn in Somalië. Rekrutering onder dwang gebeurt eerder uitzonderlijk en onder bepaalde omstandigheden (zie informatie administratief dossier). Bovendien is er in geval van rekrutering door Alshabaab meestal sprake van een geleidelijk proces, dan van een gedwongen rekrutering. Uit de informatie over rekruteringsmethodes van Alshabaab blijkt dat wanneer er sprake is van rekrutering, dit in de praktijk vaak onder de sociale druk van de familie en de clan gebeurt, door propaganda of indoctrinatie in de Koranschool en door financiële beloningen (zie informatie administratief dossier). In uw geval is er van geen van deze zaken sprake. Uw gedwongen rekrutering op zich is aldus zeer atypisch te noemen. Verder slaagt u er ook niet in aannemelijk te maken dat Alshabaab u wel meteen onder dwang zouden meenemen en mishandelen, zonder eerst na te gaan of u niet bereid was om zich vrijwillig bij hen aan te sluiten. U verklaarde immers dat u nooit duidelijk maakte dat u tegen Alshabaab was of dat u zich niet wilde aansluiten (CGVS, p. 13). Dat Alshabaab uw bereidwilligheid om aan te sluiten niet onderzochten, is hier niet aannemelijk. Het was voor hen immers een betere en gemakkelijker manier om een goede rekrut in te lijven. Bovendien verklaarde u zelf dat veel jongeren zich vrijwillig aansloten en dat de meerderheid van de mensen in het dorp voor Alshabaab waren (CGVS, p. 12). Dat Alshabaab zich bij u tot deze gedwongen manier van rekruteren gekeerd zouden hebben, is niet aannemelijk. Deze onaannemelijkheid doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Daarbij komt dat u niet kan verklaren waarom Alshabaab het nu net op u gemunt hadden. Hiernaar gevraagd zegt u simpelweg dat u het niet weet en begint u over iets anders door te verwijzen naar hun plannen om u te executeren (CGVS, p. 12-13). Het is dan ook niet geloofwaardig dat Alshabaab u plots zonder enige aanleiding op straat zouden rekruteren.

Voorts verklaarde u dat u samen met andere jongens ontsnapte uit het kamp waar u werd vastgehouden. U werd beschoten maar kon ontkomen en vluchtte naar huis (CGVS, p. 10). Het is niet aannemelijk dat u uit deze streng bewaakte plaats kon weggelopen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u constant bewakers bij u had en dat u ook door de andere jongeren in de gaten gehouden werd omdat u weigerde zich aan te sluiten bij Alshabaab. Bovendien was u gewond aan uw schouder en raakte u twee keer bewusteloos door de mishandelingen die u onderging (CGVS, p. 10). Dat u in deze toestand nog in staat zou zijn om weg te vluchten terwijl u beschoten werd, is niet aannemelijk. Dat jullie daarbij ook zo maar wisten welke richting jullie uit moesten lopen en u zo simpelweg terug in uw wijk aankwam komt evenmin aannemelijk over (CGVS, p. 10). Ook deze onaannemelijkheden brengen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang.

Verder verklaarde u dat u meteen naar huis ging en dat uw moeder u verstopte in het huis van één van haar klanten. Terwijl u daar meerdere dagen verborgen was, kwamen Alshabaab meermaals langs om naar u te vragen en u te zoeken (CGVS, p. 10). Dat Alshabaab zoveel moeite deden om u terug te vinden, is niet aannemelijk. Het was immers duidelijk dat u voor hen geen betrouwbare rekrut zou zijn. U weigerde steeds om mee te werken en probeerde te ontsnappen. Bovendien verklaarde u dat veel jongeren zich vrijwillig aansloten bij Alshabaab en dat de meeste mensen in de stad voorstander waren van Alshabaab. De meeste rekruten die in het kamp aankwamen werkten wel met hen mee (CGVS, p. 12). Dat ze zoveel moeite deden om u terug te halen, gezien ze veel bereidwillige rekruten hadden, is bijgevolg niet aannemelijk. Ook deze onaannemelijkheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Het medisch attest dat u voorlegt betreffende verwondingen die u opliep, kan bovenstaande beslissing niet wijzigen. Het document attesteert enkele fysieke littekens en enkele vaststellingen aangaande uw psychologische toestand. Op basis van uw verklaringen wordt neergeschreven dat u ongeveer een jaar eerder een messteek kreeg en een klap op het achterhoofd. Het medisch attest kan echter geen uitsluitel bieden over de ware oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u deze letsels opliep. Een arts kan overigens enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaald ziektebeeld of letsel is ontstaan. Het doktersattest volstaat op zich niet om de aangehaalde vervolgingsfeiten en de daaruit volgende vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Uw psychologische toestand werd hierboven reeds besproken (zie supra).

Op basis van bovenstaande wordt geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met Alshabaab. Deze feiten kunnen dan ook geen dienstige basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

Verder toont u niet aan dat u bij terugkeer naar Somalië niet meer zou beschikken over een netwerk dat u kan opvangen.

Wat betreft de verdwijning van uw vader en uw broer wordt namelijk opgemerkt dat ook hier twijfels rijzen bij uw verklaringen. Zo vertelde u dat uw vader zo'n zes jaar geleden plots verdwenen zou zijn toen hij niet meer

terug kwam nadat hij 's ochtends thuis vertrokken was, jullie zouden nooit nog iets van hem gehoord hebben (CGVS, p. 7-8). Uw broer zou zo'n twee jaar voor uw vertrek vermoedelijk zijn meegenomen door Alshabaab (CGVS, p. 8). Om te beginnen zijn uw verklaringen hierover strijdig met wat u verklaarde toen u het land binnenkwam. Toen zei u namelijk dat uw vader en uw broer begin 2023 samen verdwenen toen ze door Alshabaab werden meegenomen (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 4). Daarnaast zijn uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud hierover ook uitermate beknopt en komt u niet verder dan te stellen dat uw broer op dezelfde manier vermist raakte als uw vader en dat het in uw regio 'gewoon is' dat mensen door Alshabaab worden meegenomen (CGVS, p. 8). Dat u over de verdwijning van uw vader en broer geen duidelijke en consistente verklaringen aflegt maakt dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Daarnaast verklaarde u dat u geen contact meer heeft met uw moeder en dat u haar nummer niet heeft (CGVS, p. 8). U legde een document neer dat aantoonde dat het niet mogelijk is om uw moeder via het Rode Kruis op te sporen omwille van de veiligheidssituatie. Het is niet geloofwaardig dat u het telefoonnummer van uw moeder niet zou hebben of niet zou kunnen bekomen. Het is namelijk niet in te beelden dat uw familieleden u geen contactgegevens zouden meegeven bij aanvang van uw reis naar Europa. U kreeg immers wel het telefoonnummer van uw paternale oom in België mee met wie u nog steeds in contact staat en met wie u zelfs een keer hebt afgesproken (CGVS, p. 8). Dat u dat telefoonnummer wel kon bijhouden en niet het nummer van uw moeder, is niet aannemelijk. Bovendien mag men toch verwachten dat uw oom er via zijn netwerk in zou slagen u in contact te brengen met uw moeder of hier minstens ernstige pogingen toe zou ondernemen.

Uit uw verklaringen blijkt nog dat u in Libië ernstig mishandeld werd en dat u er lange tijd werd vastgehouden door smokkelaars omdat ze geld wilden van uw familie (CGVS, p. 7). Hoewel u zich in een onrechtvaardige en onmenselijke situatie bevond in Libië, kan daaruit geen nood aan internationale bescherming voor u afgeleid worden. In deze beslissing wordt namelijk uw vrees beoordeeld ten opzichte van uw land van herkomst. Uit de problemen die u had in Libië kan geen vrees bij terugkeer naar Somalië worden afgeleid.

U maakte verder een aantal opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud. Deze opmerkingen kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen, het betreffen preciseringen over data en plaatsen. Geen van deze elementen wordt gebruikt in bovenstaande argumentatie. Uw correcties kunnen er dan ook geen ander licht op werpen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EU AA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde

aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouders om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Juba te worden beoordeeld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt Middle Juba bestempeld als een regio waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld. De EUAA benadrukt daarnaast dat mensenrechtenschendingen door al-Shabaab die de controle heeft over Middle Juba, onderzocht moeten worden in de context van de vluchtelingenstatus.

Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Het is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab. De groepering concentreert haar bestuursapparaat en hiërarchie in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van AlShabaab. Begin april 2023 vonden er in de stad confrontaties plaats tussen twee al-Shabaab fracties over de leiding van de groepering. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 366.851 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 27 geweldsincidenten in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (17). Dit zijn allemaal luchtaanvallen, uitgevoerd door (vermoedelijk) US AFRICOM, de ATMIS-troepen van het Keniaanse contingent en het Keniaanse leger. Hierbij vallen soms burgerdoden. De incidenten onder de categorie battles (5), zijn allen gevechten tussen AS-groepen onderling in de stad Jilib. ACLED noteert geen burgerslachtoffers door dit geweld. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor al het geregistreerd geweld tegen burgers (violence against civilians). Al-Shabaab executeert mensen op verdenking van spionage, omwille van het vervoeren van humanitaire hulpgoederen of als straf voor het plegen van een moord. ACLED noteert in totaal 87 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba door het geweld. De meeste registreert ACLED onder violence against civilians met 41 burgerdoden. ACLED registreert ook 3 burgerdoden door luchtaanvallen op al-Shabaab in bewoond gebied. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van droogte, conflict/onveiligheid en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Middle Juba sinds de publicatie van de EUAA Country

Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

2.1. De commissaris-generaal heeft middels zijn nota met opmerkingen van 16 januari 2025 de Raad verzocht om de voorliggende zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoeker heeft in de voorliggende zaak de Raad echter op 24 januari 2025 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de

eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker gaat vooreerst uitgebreid in op zijn kwetsbaar (psychologisch) profiel en op de impact ervan op zijn vermogen om coherente verklaringen af te leggen, alsook de verhoging op het risico om slachtoffer te worden van een ernstig en reëel risico.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn vluchtrelaas en besluit hij dat zijn relaas wel degelijk geloofwaardig is. Verzoeker is dan ook van oordeel dat hij als vluchteling moet worden erkend.

Minstens moet hem de subsidiaire beschermingsstatus worden verleend, gelet op de algemene informatie omtrent de situatie in Somalië in het algemeen en Middle Juba in het bijzonder.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgend stavingstuk:

- een psychologisch attest van Solentra van 13 december 2024 (stuk 3).

Verder vermeldt verzoeker het rapport *EUAA Country Guidance: Somalia* van augustus 2023 en vermeldt er de weblink van.

3.2.2. Op 17 maart 2025 dient verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 12) in met volgende bijkomende documenten:

- een medisch attest van Solentra van 13 maart 2025 (stuk 1);
- een schoolrapport van juni 2024 (stuk 2);
- een getuigenis van C. A., OKAN-leerlingenbegeleider (stuk 3);
- foto's van verzoekers leven in België (stuk 4).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak

om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

[...]”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

Waar verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeker maakt zijn gedwongen rekrutering door Al-Shabaab niet aannemelijk vermits:

a) uit de algemene landeninformatie blijkt dat een gedwongen rekrutering in de strikte zin in het algemeen een eerder ongewoon fenomeen is in Somalië, alsook dat er in geval van een rekrutering door Al-Shabaab

veelal sprake is van een geleidelijk proces, vaak onder de sociale druk van de familie en de clan, door propaganda of indoctrinatie in de Koranschool en door financiële beloningen, waarvan bij verzoeker geenszins sprake is,

b) verzoeker niet aannemelijk maakt dat Al-Shabaab hem wel meteen onder dwang zou meenemen en mishandelen, zonder eerst na te gaan of hij niet bereid was om zich vrijwillig bij hen aan te sluiten, te meer daar verzoeker verklaart dat de meerderheid van de mensen in het dorp voor Al-Shabaab waren en er veel jongeren zich vrijwillig bij hen aansloten;

c) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde ontsnapping uit het kamp waar Al-Shabaab hem zou hebben vastgehouden,

d) het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab meermaals langskwam bij het huis van verzoekers moeder op zoek naar hem aangezien het duidelijk was dat verzoeker voor hen geen betrouwbare rekrut kon zijn;

(ii) het medisch attest dat verzoeker voorlegt betreffende de verwondingen die hij opliep, attesteert enkel fysieke littekens en enkele vaststellingen aangaande zijn psychologische toestand; op basis hiervan kan echter geen uitsluitel worden geboden over de ware oorzaak of precieze omstandigheden waarin verzoeker deze letsels opliep;

(iii) verzoeker toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Somalië niet meer zou beschikken over een netwerk dat hem kan opvangen;

a) gelet op verzoekers incoherente en vage verklaringen kan geen geloof worden gehecht aan de voorgehouden verdwijning van verzoekers vader en broer,

b) het is niet aannemelijk dat verzoeker wel het telefoonnummer van zijn paternale oom in België kon bijhouden, maar niet dat van zijn moeder, alsook dat hij er via zijn oom niet in zou slagen om in contact te komen met zijn moeder of hiertoe minstens ernstige pogingen zou ondernemen;

(iv) hoewel niet wordt betwist dat verzoeker zich in een onrechtvaardige en onmenselijke situatie bevond in Libië, kan hieruit geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid aangezien verzoekers vrees dient te worden beoordeeld ten aanzien van zijn land van herkomst, Somalië;

(v) de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van de bestreden beslissing in een ander daglicht kunnen plaatsen;

(vi) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de situatie onderzocht in de regio Middle Juba en wordt geconcludeerd dat er niet geoordeeld kan worden dat een burger die terugkeert naar deze regio een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en verzoeker geen informatie bijbracht waaruit het tegendeel blijkt.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoeker bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

U verklaarde dat u kampt met psychische problemen en dat u moeite heeft om mensen te vertrouwen. U bent vaak boos en kan dan moeilijk uw agressie onder controle houden (CGVS, p. 11). U bent hiervoor in behandeling en legde een attest van Solentra neer om dit te staven. In dit attest wordt benadrukt dat u psychische problemen heeft ingevolge traumatische ervaringen die u in het verleden heeft meegemaakt. Evenwel kan uit dit attest niet worden afgeleid dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van uw asielprocedure. Uw voogd bracht het CGVS voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud nog op de hoogte van enkele psychologische moeilijkheden die u ondervindt en hoe daarmee kan worden omgegaan (zie mail in uw administratief dossier). Behalve het attest van Solentra ontving het CGVS echter geen andere documenten aangaande uw psychologische toestand. Er kan dan ook niet worden geconcludeerd dat er sprake is van een medisch-psychische aandoening die een normale deelname aan de procedure zou verhinderen. Bovendien werd tijdens het persoonlijk onderhoud rekening gehouden met uw psychische gezondheid. Er werden meerdere pauzes gegeven, er werd meermaals gepolst naar uw welzijn en het persoonlijk onderhoud is rustig verlopen (CGVS, p. 3, p. 7, p. 9-10, p. 14).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker slaagt er met zijn betoog in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota van 17 maart 2025 niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Ten onrechte tracht hij, waar hij andermaal verwijst naar zijn traumatische ervaringen, gebrek aan emotiereguleringscapaciteiten en PTSS, immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van deze problemen en klachten niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om in het kader van de procedure van zijn verzoek om internationale bescherming zijn asielrelaas op een samenhangende wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Uit de door verzoeker voorgelegde psychologische attesten van september 2024 (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 1), van 13 december 2024 (verzoekschrift, stuk 3) en van 13 maart 2025 (aanvullende nota van 17 maart 2025) en het medisch certificaat van 3 juli 2024 (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 4) blijkt immers niet dat verzoekers psycho-medische problemen van zulke aard zouden zijn (geweest) dat deze hem ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. In deze attesten wordt enkel, en dit slechts op algemene wijze, verwezen naar verzoekers voormelde klachten. In het medisch certificaat van 3 juli 2024 wordt daarnaast ook nog melding gemaakt van littekens op verzoekers arm, moeilijk slapen, veel huilen en snel boos worden. Daarnaast wordt in de attesten van 13 december 2024 en 13 maart 2025 melding gemaakt van het feit dat verzoeker op gefragmenteerde wijze vertelde eerder dan een verhalende, coherente manier en het onduidelijk is of dit enkel wordt veroorzaakt door achterdocht, vermijding en emotionele overspoeling dan wel of geheugenproblemen eveneens aan de oorzaak liggen.

De Raad merkt in dit verband op dat daarbij nergens blijkt dat of op welke wijze deze overwegingen en klachten nader zouden zijn onderzocht of vastgesteld. Deze vaststellingen lijken dan ook hypothesen die niet worden onderbouwd met concrete onderzoeksresultaten of vaststellingen. Bijgevolg kan uit deze attesten aldus niet, in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt voor te houden in zijn verzoekschrift, worden afgeleid dat er sprake zou zijn van een aantasting van verzoekers geheugen en/of zijn cognitieve vermogens die het voor hem zou bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op een correct wijze mee te delen. Aldus wordt in de neergelegde attesten niet concreet aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker zijn deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen (hebben) verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker laat na om inzake het voorgaande verdere en concrete duiding te verstrekken. Hij beperkt zich er in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn voormelde klachten en het hieruit voortvloeiende, volgens hem, kwetsbaar profiel. Hij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problematiek van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen, laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of op welke manier dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker kan te dezen bezwaarlijk volstaan met zijn algemene en niet nader geconcretiseerde beweringen

en het verwijt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn kwetsbaarheid.

In dit verband merkt de Raad bovendien op dat verzoeker van deze beweerde problemen bovendien zelf niet de minste melding maakte in de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 21 februari 2024. Op de vraag of er volgens hem bepaalde elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, antwoordde hij immers ontkennend (zie 'Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ' d.d. 21 februari 2024, vraag 1). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat de persoonlijke onderhouden op normale wijze plaatsvonden en kunnen geen (ernstige) psychische problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit deze stukken kan niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoeker, noch zijn voogd, noch de advocaat die hem bijstond op de zetel van het CGVS enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud en nu geen van beiden er aanhaalden dat van verzoeker, al dan niet omwille van psychologische problemen, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Zowel de voogd als de advocaat van verzoeker lieten op het einde van het persoonlijk onderhoud optekenen dat verzoeker veel kon vertellen en dat dit zeer gedetailleerd was ondanks zijn kwetsbaarheid (administratief dossier, CGVS, p. 16). Daarenboven vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud en formuleerde hij hierover, behoudens preciseringen qua data en plaatsen, geen verdere opmerkingen ten overstaan van het CGVS (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 3). Dit impliceert, overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5*quater*, § 3 van de Vreemdelingenwet dat verzoeker voor het overige wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, zodat verzoeker heden niet kan voorhouden dat deze inhoud zou zijn gekleurd door de beweerde psychologische problemen en geheugenproblemen.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Bij terugkeer naar Somalië vreest verzoeker Al-Shabaab omdat hij is ontsnapt nadat zij hem probeerden gedwongen te rekruteren. In zijn aanvullende nota merkt verzoeker voorts op dat hij bij terugkeer naar Somalië vervolging vreest omdat hij tijdens zijn verblijf in België andere normen en waarden heeft overgenomen.

3.3.6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.6.3. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden gedwongen rekrutering door Al-Shabaab en hieruit voortvloeiende problemen. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat:

- a) uit de algemene landeninformatie blijkt dat een gedwongen rekrutering in de strikte zin in het algemeen een eerder ongewoon fenomeen is in Somalië, alsook dat er in geval van een rekrutering door Al-Shabaab veelal sprake is van een geleidelijk proces, vaak onder de sociale druk van de familie en de clan, door propaganda of indoctrinatie in de Koranschool en door financiële beloningen, waarvan bij verzoeker geenszins sprake is,
- b) verzoeker niet aannemelijk maakt dat Al-Shabaab hem wel meteen onder dwang zou meenemen en mishandelen, zonder eerst na te gaan of hij niet bereid was om zich vrijwillig bij hen aan te sluiten, te meer daar verzoeker verklaart dat de meerderheid van de mensen in het dorp voor Al-Shabaab waren en er veel jongeren zich vrijwillig bij hen aansloten;
- c) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde ontsnapping uit het kamp waar Al-Shabaab hem zou hebben vastgehouden,
- d) het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab meermaals langskwam bij het huis van verzoekers moeder op zoek naar hem aangezien het duidelijk was dat verzoeker voor hen geen betrouwbare rekrut kon zijn.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij volhardt in zijn verklaringen zoals hij deze heeft uiteengezet tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Hij vervolgt dat zijn verklaringen volledig in lijn liggen met de actuele informatie met betrekking tot rekrutering van jongeren door Al-Shabaab en citeert uit EUAA, *Country Guidance: Somalia* van augustus 2023.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich met deze argumentatie in wezen beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren, minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat niet als een dienstig verweer kan worden bestempeld en waarmee hij dan ook niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing in dit verband kan verklaren of weerleggen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk kan maken.

3.3.6.4. Verder merkt de Raad op dat de medische attesten die verzoeker voorlegt, melding maken van enkele fysieke littekens die zouden voortkomen uit een messteek, een klap op het achterhoofd, zijn problemen in Somalië en gedurende zijn reisweg naar België en enkele vaststellingen doen aangaande verzoekers psychologische toestand (*supra* punt 3.3.5.).

De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Medische en psychologische attesten kunnen niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Ze maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven moet dan ook worden bepaald binnen dit geheel. Deze attesten moeten dus steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker en de relevante landeninformatie, zoals gestipuleerd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze (psycho-)medische attesten die het bestaan van bepaalde hetzij fysieke, hetzij mentale letsels aantonen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan hierbij eventueel aangeven in welke mate deze bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van de patiënt. De arts baseert zich voor oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen op de verklaringen van de patiënt. Een dergelijk attest moet dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Uit de bewoordingen van het medisch certificaat van 3 juli 2024 (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 4) blijkt dat de vaststellingen omtrent verzoekers letsels steunen op zijn verklaringen: "*Deze patiënt verklaart: Messteek 1 jaar geleden in linkerschouder, ook klap achterhoofd gehad.*" Er wordt in dit stuk echter niet geconcretiseerd hoe de vastgestelde littekens en psychologische problemen zouden kunnen zijn veroorzaakt; er wordt enkel in voormeld medisch certificaat gesteld dat de letsels kunnen overeenkomen met de verklaringen van de patiënt. Hoe de arts tot deze bevinding is gekomen, wat hiermee juist wordt bedoeld en wat de precieze fysieke oorzaak zou zijn van de littekens, wordt nergens toegelicht. De Raad merkt op dat op zich niet wordt betwist dat verzoeker in Libië werd geslagen en gemarteld (administratief dossier, CGVS, p. 6) en dat bijgevolg kan worden aangenomen dat de letsels het gevolg zijn van zijn verblijf aldaar in 2023 (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vraag 34). Er dient evenwel te worden opgemerkt dat uit deze onrechtvaardige en onmenselijke situatie in Libië geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid, aangezien verzoekers vrees voor vervolging dient te worden beoordeeld ten opzichte van zijn land van herkomst, Somalië.

Wat betreft de psycho-medische attesten onderstreept de Raad dat uit de attesten niet kan worden opgemaakt op welke wijze de diagnose en vaststellingen die daarin worden gedaan tot stand kwamen. Bijgevolg kan aldus niet blijken dat de opsteller ervan zich heeft gestoeld op andere elementen dan verzoekers eigen verklaringen. Bovendien zijn de bevindingen daarin dermate algemeen geformuleerd dat ze in wezen weinig zeggen. De psycholoog doet voorts geen enkele uitspraak over enige graad van overeenstemming/verenigbaarheid tussen de psychologische vaststellingen enerzijds, en de omstandigheden en gebeurtenissen die eraan ten grondslag zouden liggen anderzijds.

Wanneer het beperkt gewicht en de bewijswaarde van de psycho-medische stukken worden gezien in samenhang met verzoekers verklaringen die iedere positieve overtuigingskracht ontberen, kan de Raad niet anders dan besluiten dat verzoeker in dit geval niet aannemelijk maakt dat zijn psychologische problemen zouden zijn opgelopen in de door hem beschreven context van gedwongen rekrutering door Al-Shabaab. Evenmin maakt verzoeker met deze attesten het bestaan van een risico op mishandeling/problemen bij terugkeer naar Somalië aannemelijk.

3.3.6.5. Verzoeker voert in zijn aanvullende nota een vrees voor vervolging aan omwille van het feit dat hij tijdens zijn verblijf in België andere waarden en normen heeft overgenomen zodat hij bij een terugkeer naar Somalië zal worden gevisieerd.

De Raad merkt op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud nergens gewag heeft gemaakt van een vrees bij terugkeer omwille van zijn verwestering of terugkeer uit het westen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd verschillende malen gevraagd of verzoeker alle redenen heeft kunnen vertellen waarom hij niet meer zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Verzoeker antwoordde hierop positief, zonder iets te vermelden over een mogelijke verwestering omwille van een verblijf in en/of terugkeer uit het westen (administratief dossier, CGVS, p. 15-16). Evenmin maakten de voogd en/of de advocaat van verzoeker gewag van een vrees bij terugkeer naar Somalië omwille van zijn verblijf in Europa/België en het risico om te worden gepercipieerd als 'verwesterd' (administratief dossier, CGVS, p. 16). Nochtans heeft verzoeker de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. Verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging door zijn verblijf in Europa wordt dan ook ondergraven door het feit dat hij deze vrees niet eerder heeft vermeld gedurende de procedure internationale bescherming.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie geenszins dat het profiel als 'terugkeerder' volstaat om aan te nemen dat verzoeker in Somalië dreigt te worden geviséerd of te worden vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken.

Waar in de aanvullende nota wordt opgeworpen dat verzoeker in België andere waarden en normen heeft overgenomen, ter staving waarvan hij een schoolrapport bijbrengt, een getuigenis van een OKAN-leerlingenbegeleider – die zich positief uitlaat over verzoekers schoolse ontwikkelingen en wijst op zijn kwetsbaarheid – en foto's van zijn leven in België (aanvullende nota van 17 maart 2025, stukken 2-4), merkt de Raad op dat uit de voormelde elementen niet blijkt dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoeker was zestien jaar toen hij uit Somalië is vertrokken. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Somalië reeds in zekere mate was gevormd naar de Somalische waarden en normen. De Raad wijst er verder op dat verzoeker thans ruim één jaar in België verblijft, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker in zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij. Daarenboven blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker niet aantoonde dat hij bij terugkeer naar Somalië niet meer zou beschikken over een netwerk dat hem kan opvangen. Het loutere gegeven dat verzoeker zich bij een terugkeer in enige mate zou dienen te conformeren aan de in zijn land gangbare en dominante cultuur, kwalificeert op zich niet als een 'vervolging' in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker haalt verder geen concrete elementen aan die wijzen op een verwestering in zijn hoofde.

Gelet op het voorgaande moet worden vastgesteld dat in hoofde van verzoeker, die maar één jaar in België is, een deel van zijn vormende jaren in Somalië heeft doorgebracht en er nog over een netwerk beschikt, geen gegronde vrees voor kan worden aangenomen bij een terugkeer omwille van zijn verblijf in Europa.

3.3.6.6. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.7.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan de herkomst en het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker, in tegenstelling tot hetgeen hij in het verzoekschrift betoogt, niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.3.7.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een

“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en

antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterroperoperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Juba te worden beoordeeld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt Middle Juba bestempeld als een regio waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld. De EUAA benadrukt daarnaast dat mensenrechtenschendingen door al-Shabaab die de controle heeft over Middle Juba, onderzocht moeten worden in de context van de vluchtelingenstatus.

Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Het is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab. De groepering concentreert haar bestuursapparaat en hiërarchie in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van AlShabaab. Begin april 2023 vonden er in de stad confrontaties plaats tussen twee al-Shabaab fracties over de leiding van de groepering. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 366.851 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 27 geweldsincidenten in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (17). Dit zijn allemaal luchtaanvallen, uitgevoerd door (vermoedelijk) US AFRICOM, de ATMIS-troepen van het Keniaanse contingent en het Keniaanse leger. Hierbij vallen soms burgerdoden. De incidenten onder de categorie battles (5), zijn allen gevechten tussen AS-groepen onderling in de stad Jilib. ACLED noteert geen burgerslachtoffers door dit geweld. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor al het geregistreerd geweld tegen burgers (violence against civilians). Al-Shabaab executeert mensen op verdenking van spionage, omwille van het vervoeren van humanitaire hulpgoederen of als straf voor het plegen van een moord. ACLED noteert in totaal 87 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba door het geweld. De meeste registreert ACLED onder violence against civilians met 41 burgerdoden. ACLED registreert ook 3 burgerdoden door luchtaanvallen op al-Shabaab in bewoond gebied. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van droogte, conflict/onveiligheid en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Middle Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct of actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De informatie waarnaar hij in het verzoekschrift verwijst (stuk 4) is immers dezelfde als deze waarop voormelde analyse is gestoeld.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn psychologische kwetsbaarheid als persoonlijke omstandigheden die het risico verhogen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een ernstig en reëel risico loopt op vervolging, merkt de Raad vooreerst op dat verzoekers regio van herkomst – Middle Juba – wordt beschouwd als een regio waar er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden

door willekeurig geweld. Bijgevolg dienen eventuele persoonlijke omstandigheden niet te worden beoordeeld. Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze in zijn nota met opmerkingen terecht opmerkt: *“Volledigheidshalve merkt verweerder nog op dat op basis van de neergelegde psychologische attesten niet kan besloten worden dat verzoeker veiligheidsrisico's incorrect zou inschatten en aldus niet blijkt dat verzoeker zich in een dermate psychische gesteldheid bevindt waardoor hij in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Tevens benadrukt verweerder dat verzoeker bij terugkeer zou kunnen rekenen op een (familiaal) netwerk. Zoals uiteengezet in de bestreden beslissing kan er immers geen geloof worden gehecht aan verzoeker zijn bewering geen contact meer te hebben met zijn moeder, noch aan de verdwijning van zijn vader. Verzoeker maakt geen aanspraak op subsidiaire bescherming.”*

3.3.7.3. Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn voogd en zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.3.10. Waar verzoeker in subsidiaire orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend vijftientwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET